

El. Perdó Pasqua 11

Benvinguda

En el nom del.....

Benvinguts

Venim a l'entorn de Jesús. Anem a celebrar el perdó de Déu. A celebrar, no a demanar. Ja estem perdonats, celebrem que Déu és perdó. Que Deu no té en compte les nostres faltes, els homes sí. Per això ens demanem perdó els uns als altres, públicament, reconeixem que necessitem perdó dels nostres germans i celebrem per això que Déu ja ens té perdonats

I venim a demanar-nos perdó, a reconèixer-nos que necessitem el perdó dels nostres germans, de la comunitat. Són molts els sofriments que podem causar, perquè pecat no és només robar, sinó també no fer bé, és mentir per fer mal a l'altre, treure la veritat a l'altre, passar de llarg al qui em necessita

Pecat és promoure injustícies, col·laborar amb injustícies

Pecat és fomentar intoleràncies, és no acceptar a l'altre....

Pecat està a dins nostre i a les quals hem de lluitar, però també en les estructures de la nostra societat a la qual nosaltres hi tenim alguna cosa a dir. A la nostra societat hi ha unes mancances més marcades que altres. Mirem-ne algunes:

Autosuficiència: creus que les teves qualitats són teves, que et mereixes el talents que tens i que són teus. No agraeixes el que ets i tens, no veus que tots se t'ha donat gratuïtament. I no saps que ho tens per donar-ho als altres.

l'orgull, en creure't algú i millor que els altres, en sentir-te propietari de tu i de tot el que t'envolta.

la insolidaritat.(joan Baptista deia: si et demanen un mantell dóna-li la túnica) L'Orgull ens fa insolidaris, hi ha molt individualisme a la nostra societat. No patim amb el germà, el suportem. Diem que no tenim temps ni medis, el que passa és que no tenim cor, o el tenim dur com una pedra, individualista i egoista.

la violència. Les guerres, abans de res, és un enorme negoci per alguns. Ens barallem, renyim fàcilment, ens tenim ressentiments, violència en quan no som pacífics, quan no irradiem bondat, quan no aguantem, quan no sabem reconciliar....

l'avarícia. O afany desordenat del tenir i consumir. Ens deixem seduir fàcilment per les coses i volem tenir més. És el desig de guanyar sense mesura i el considerar que en la vida tot es compra i tot es ven. és la febre al consum i les nostres insatisfaccions...hem de reconèixer les nostres necessitats fictícies i despeses innecessàries; hem de reconèixer que ens enganyen i ens deixem seduir.

Alguns d'aquests poden ser els nostres pecats.

L'únic manament de Jesús és l'estimació. La vida és estimació, la vida és obrir-nos a les persones,

El pecat és negar l'afecte, la comprensió, la compassió (=no la llàstima). Ens allunyem de les persones...ens allunyem de Déu. Ens tanquem a les persones...ens tanquem a Déu

Jesús ve a salvar-nos:

El que salva no és l'aigua, ni el jordà, ni la piscina, ni Lurdes...és la fe: no pots recolzar-te en tu mateix, en els teus poders, en les teves influències....T'has de fer petit, confiat, i recolzar-te en Déu.

Text : cec naixement (Jn 9,1-41)

Som cecs nosaltres?

Una cosa és necessària: **escoltar**: el cec, Maria i Marta,

El cec es deixa posar fang als ulls per Jesús, es deixa untar amb la saliva de Jesús, accepta rentar-se a la piscina de siloè, com Jesús li demana, i es cura. (No són les aigües de la piscina que el curen sinó la fe en Jesús. Va creure, va mirar Jesús i va començar a estimar.). Dos miracles va tenir el cec: els ulls nous i un cor nou..

Jesús et salva, però una vegada salvat surt pels camins i volca la teva salvació sobre el germà més necessitat. No preguntis qui és el teu germà. Porta la bossa ple de menjar i medicines. No t'oblidis del vi i de l'oli que són bones per les ferides.. Omple el teu cor dels millors desitjos, els millors sentiments, omple'l d'esperit d'estimació. És el que necessita més la gent del camí.

El que salva és la misericòrdia, la generositat, l'entrega....el que va fer el bon samarità. Va estimar a fons perdut. Fem el mateix! No com els homes cecs, de cor petrificat, que buscaven Déu i el deixaven tirat a la cuneta. Cecs que busquen mèrits per ells i no tenen compassió, que posen la llei, el culte i la pregària per sobre de la persona. Compleixen però no estimen. La veritat és que estan morts.

Demanam curar-nos de les nostres cegueses
De la nostra duresa de cor
Que tinguem ulls nous i cor nou
Que augmenti la nostra fe
Que siguem més compassius i generosos
Que saciem la nostra sed amb aigua viva
Que ens omplim de l'Esperit de Déu
Que visquem a la presència del Senyor

Jesús ve a portar-nos el perdó de Déu. Jesús diu que Déu Pare ja ens té perdonats. Déu no només perdona, oblida els nostres pecats. Empre té la mà estesa, sempre ens espera...

Jesús es va implicar amb els més desfavorits, a treure el mal del seu món, a treure obstacles que impedeixen la dignitat, a respectar la naturalesa...Nosaltres estem convidats a fer el mateix: a participar pel bé de tots, a promoure accions i institucions capaces de crear una societat més justa, més pacífica..a ajuntar les nostres forces.

Si volem experimentar l'alliberament de què parla Jesús comencem pel nostre interior i promoure tot allò que porta pau i felicitat a la nostra societat. Que siguem esperança allà on siguem. Que siguem buf de l'Esperit de Déu que habita en nosaltres.

Símbol: creu...en el peu de la creu despullada col·locar-hi flors signe de vida, de donar estimació, de donar vida,

Punt de llibre: oració sant francesc
(adaptat de llibre de Càritas "Rios del corazón")